

תורה לד

(לשון רבנו זכרוננו לברכה)

ואתם תהיו לי מומלכת כהנים וגוי קדוש. אלה הדברים אשר תדבר

אל בני ישראל: (שמות יט)

א בתיב: הרפה שברה לבי (תהלים סט); הינו התרפות ובזיונות שוכרין לבו של אדם. והתקון הוא על ידי שמקשר את לבו להנהיג השיף ללבו בעת הזאת, ועלידידיזה נתפטר התרפה השורה על לבו:

ב כי הנה הפלל, שהממשלה ביד הצדיק לפעל פעלות ברצונו, כמו שדרשו חכמינו זכרונם לברכה (מו"ק מז:): צדיק מושל וכו'; מי מושל פי - צדיק, וזהו בהינת (בראשית מב): ויוסף הוא השליט; והוא שרש פלילות נשמות ישראל, והם הענפים שלו המקבלים מפנו. ועקר הממשלה - להאיר ולהתעורר לבם לעבודת השם יתברך.

כמו שכתוב (דברים לג): שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנה; הינו להאיר הארת הצדיק בענפים, הינו בלב ישראל, וזהו: ואל עמו תביאנה;

ג ובהינה הזאת, הינו: ויוסף הוא השליט, הוא בהינת מלאפום, כמו שכתוב (בכל ספרי קבלה ומובא בשערי ציון שער תיקון הנפש) ברית - מרמזה ליסוד, אשר הוי"ה שלו בנקוד מלאפום. פי המלאפום הוא האותיות "מלא פום", להורות, שכלי השפע, הינו הפה של הצדיק, הוא מלא מאלקות של השם יתברך. פי לכאורה קשה, למה אנו צריכין לתפלה, והשם יתברך יודע מחשבות. אבל מחמת שהדבור הוא כלי השפע, שבהם מקבלין השפע, כמו שכתוב (דברים א): ויברך אתכם פאשר דבר לבם, הינו לפי הדבור בן השפע; אם הדבור, הינו כלי השפע הוא בשלמות ובמלואה, אזי יכולין לקבל בהם רב שפע. והדבורים של הצדיק בודאי הוא בשלמות ובמלואה, לבן יכול להמשיך השפע לישראל. ועלידידיזה נקרא בהינת מלא פום, להורות שהפה שלו במלואה ובשלמות:

ד וכל אחד ואחד מישראל יש בו בהינת צדיק מושל, שהוא בהינת מלא פום, כמו שכתוב (ישעיה ס): ועמד (ישראל) בלם צדיקים. וזהו פרוש (תהלים קיד): ישראל ממשלותיו, הינו: מי מושל פי - צדיק. פי יש בכל אחד מישראל דבר יקר, שהוא בהינת נקדה, מה שאין בהברו, כמעשה דאפי ואבא אמנא (תענית כא:), שהשיבו לו: לא מצית למעבד בעבדא דאבא אמנא וכו'. ובהינה הזאת שיש בו יותר מחברו, הוא משפיע ומאיר ומעורר לב חברו, וחברו צריך

לקבל התעוררות ובהינה הזאת מפנו, כמו שכתוב: ומקבלין דין מן דין. פי קדם מתן תורה היה הממשלה ביד השם יתברך, ואחר מתן תורה נתן הממשלה ליד כל ישראל, כל אחד לפי בהינתו. פי אותיות התורה הם התלבשות רצונו של השם יתברך, פי רצונו של השם יתברך שהפצויות יהיו כן. למשל מצות תפלין, היה רצונו שיהיה בארבע פרשיות ובתים של עור ולא של כסף, פי בן רצונו, נמצא שרצונו מלבש בכל התורה, ועכשוו שהתורה מסורה בדינו, גם הרצון של השם יתברך מסורה בדינו, שאנו מושלין בכיכול להיות רצונו כפי רצוננו, וזה בהינת: ישראל ממשלותיו כנ"ל. וזהו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (ירושלמי ר"ה פ"א): רבות עשית אתה ה' אלקי - קדם מתן תורה; ואחר מתן תורה - נפלאותיך ומחשבותיך אלינו. הינו שהכל בדינו; וזהו (תהלים פא): אנכי ה' אלקיך המעלה מארץ מצרים, הינו קדם מתן תורה, היה הכל אנכי, ואחר מתן תורה: הרקב פיך ואמלאהו - זה בהינת מלאפום, שהוא בהינת: יוסף הוא השליט, הינו מי מושל פי, הינו שהשפע הוא לפי הרחבת הפה, ולפי כלי הדבור, כל אחד לפי בהינתו:

ה ומלאפום, הינו בהינת: ויוסף הוא השליט, הוא בהינת נקדה עם ואו. פי בהינת יוסף נמשך מחכמה ובינה, כמו שכתוב (בראשית מא): אחרי הודיע אותך את כל זאת אין נבון וחקם כמוך, הינו חכמה ובינה, ועלידידיזה נעשה ויוסף הוא השליט. וחקמה היא בהינת נקדה, הינו יוד, מעין, ובינה הוא נחל הנמשך מן המעין, ועל-שם המשכות, הוא ואו, נקרא נחל הנמשך מן המעין, שהוא יוד:

ו ובהינת מלאפום יש בכללות ובפרטות, פי עשרת הדברות עם הלוחות, הוא בהינת מלאפום. שהוא יוד, והלוחות הם ואו, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (ב"ב יד): והלוחות ארפן שישה ורחבן ששה. והתורה עם העולם גם בן יוד וואו. פי התורה היא יוד, שנקראת (תהלים קיא): ראשית חכמה. והעולם הוא ואו, שנברא בששת ימי המעשה. וצדיק עם ישראל הם גם בן יוד ואו, פי צדיק הוא יוד, פי הצדיקים הם נקראים חכמי העדה. וישראל הם בהינת ואו, שהם תמכי אוריתא, ונקראים ווי העמודים. ואצל כל אחד מישראל בפני עצמו, יש גם בן בהינת יוד ואו. יוד - על-שם הפה, כמו שכתוב (תהלים מט): פי ידבר חכמות. ואו - על שם: והגות לבי תבונות, שהוא בהינת לוחות, שהם ואו כנ"ל, כמו שכתוב (משלי ג): קשרם על גרגרותיך, כתבם על לוח לבך:

ז וכשהלב, הינו בהינת ואו, בהינת לוחות, הוא משקע באהבות רעות, הינו הרפות ובזיונות, הנקרא ערלת לב, אזי הוא בהינת שכרי לוחות. והרפה הוא בהינת ערלה, כמו שכתוב (בראשית לד):

לא נוכל לתת את אהותנו לאיש אשר לו ערלה פי הרפה הוא לנו. והוא בחינת אהבה נפולה ושבורה, כי ידוע שהיצר הרע והקלפות נהנים מן שכירת גלים. ומוכא ב"ע"י חיים" (בהיכל הנקודים שער שכירת הכלים פ"ג), פי שכירת גלי החסד נפלו אל בינה דבריא, הינו: בינה – לבא, והאור החסד נשאר ביסוד דאצילות, שהוא בחינת (משלי ו'): צדיק יסוד עולם. נמצא שאהבות רעות באים משכירת גלי החסד, וזה שתרגם אנקלוס: פי הרפה היא לנו – ארי הסודא היא לנא. פי הרפה, הינו ערלת לב, הינו אהבות רעות, נעשה משכירת גלי החסד. פי זה נראה בחוש, שעל כל פשעים תכסה אהבה (משלי ו'). אפלו אם אחד פושע נגד חברו, אזי אינו מהרפהו, פי האהבה מכסה על כל פשעים. וכשמתקלקל ברית האהבה ביניהם, הינו בחינת שכירת גלי החסד, אזי מהרפהו, פי הרפה הוא משכירת גלי החסד פנ"ל. וכשהלב הוא משקע בהרפה, הינו ערלת לב, בחינת שברי לוחות, הינו הרפה שברה לפי. וכשמקשר הלב, הינו בחינת ואו פנ"ל, להיוד, הינו נקדה, שהוא בחינת צדיק, ששם האור האהבה הקדושה שורה, פי אור החסד נשאר ביסוד דאצילות – אזי נתבטל האהבות רעות, הינו הרפות, הינו ערלת לב. פי הצדיק, שהוא נקדה, ששם שורה האהבה הקדושה, יאיר להואו, שהוא בחינת לב, ונתבטל הרפה, הינו ערלת לב, פי על כל פשעים תכסה אהבה, פי שם שורה אהבה הקדושה: וזהו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (נדרים לב): בקש הקדוש ברוך הוא להוציא כהנה משם, וכשכיל שהקדים ברפת אברהם לברפת המקום, נטלה משם ונתנה לאברהם, שנאמר: אתה כהן לעולם על דברתי מלפי צדק: וזהו כשהקדוש ברוך הוא נתן הכהנה לפינתם, אמר: הנני נתן לו את בריתי שלום (במדבר כה). פי הכהנה היא בחינת אהבה, הוא אברהם, שורה במקום ברית שלום, הינו: צדיק יסוד עולם:

ח נמצא, שצריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו, כדי שיאיר בחינת נקדה, בחינת: פי ידבר חכמות, להואו, שהוא בחינת: והגות לפי תבונות; ועל ידי זה נתבטל ערלת לבו, הינו הרפות, הינו אהבות רעות. וגם צריך כל אדם לדבר עם חברו ביראת שמים, כדי לקבל התעוררות בלבו מהנקדה שיש בחברו יותר ממנו, כמו שכתוב: ומקבלין דין מן דין. פי זה הכהנה שיש בחברו יותר ממנו, זאת הכהנה היא בחינת נקדה. ושם בהנקדה הזאת, שורה האהבה, הנקרא כהן. והנקדה הזאת, היא בחינת צדיק לגבי חברו. והנקדה הזאת, מאיר ללב חברו, הנקרא ואו:

וכל הנקדות הללו, הינו הנקדה הנקרא: פי ידבר חכמות, וגם הנקדה שיש בכל אחד מה שאין בחברו, הם ענפים להצדיק, שהוא נקדה בלליות של כל ישראל, שהכל צריכין לקבל מתחלה מהצדיק, ואחר כך יקבלו דין מן דין, וכל אחד יקבל מנה ובה. ועל ידי שלשה בחינות

אלו נתבטל הרפות, הינו ערלת לב, הינו אהבות רעות. וזהו: על כל פשעים תכסה אהבה, פי שם שורה אהבה הקדושה. וזהו כשנולד יוסף הצדיק, אמרה רחל: אסף אלקים את הרפתי (בראשית ל'); פי כשנתגלה הנקדה ששם אהבה הקדושה, אזי נתבטל הרפות, הינו ערלת לב, הינו אהבות רעות. וזה שכתוב אצל יוסף (שם מה): פי פי המדבר אליכם; ופרש רש"י: כפי בן לפי. הינו שהאיר הנקדה שלו בואו שלו, שהאיר פי ידבר חכמות/ כהגות לפי תבונות. וכתוב בו (שם נ): וידבר על לבם; פרש רש"י: דברים המתישבין על הלב. הינו שהאיר הנקדה בלליות שלו, בלב כל ישראל; נמצא, שעל ידי שלש בחינות אלו, הינו התקשרות הצדיקים, והם יאירו בו, פי הם הנקדה בלליות ישראל, ועוררו את לבו. וגם על ידי שידבר עם חברו, יכול גם כן כל אחד ואחד להאיר ולעורר לב חברו. וגם על ידי עצמו, שמדבר בינו לבין קונו, יכול גם כן לעורר את לבו, על ידי פי ידבר חכמות/ ויסיר ממנו ערלת לב:

וזהו פרוש: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים – הינו בחינת אהבה הקדושה פנ"ל. וגוי קדוש – הינו קדש, שהוא בחינת נקדה, וואו הוא בחינת לב פנ"ל. על ידי מה תבוא לבחינת אהבה, ולבחינת קדש ואו, על ידי: אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל – פי משה הוא נקדה בלליות נשמות ישראל, שבתחלה צריכין הכל לקבל מהנקדה בלליות, ואחר כך [צריך] כל אחד ואחד להאיר בחברו מהנקדה שיש בו, וגם יוכל להאיר מנה ובה מהנקדה שבו, שהוא: פי ידבר חכמות, להואו, שהוא: והגות לפי תבונות. ואז נקרא גוי קדוש, הינו קדש ואו, שהנקדה מאיר להואו. ועל ידי זה: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים; הינו אהבה הקדושה, פי כשתקבל מן כל הנקדות הללו, הן מנה ובה, והן מהנקדות שבכל אחד מישראל, הן מהנקדה בלליות, ששם אצל כל הנקדות שורה אהבה קדושה, הנקרא כהן, כמו שכתוב: הנני נתן לו את בריתי שלום. והנקדה היא ברית שלום, כמו שכתוב ב"ע"י חיים", שהאור החסד נשאר ביסוד דאצילות. וכשמדבר עם חברו ביראת שמים, מקבל הנקדה שבכל חברו לפי לבו, ולפעמים מקבל הנקדה מחברו על ידי דברים אחרים שמספר עמו, פי יש לפעמים שיכולין לקבל אור והתעוררות לעבודת השם יתברך. מהנקדה של חברו על ידי שיחת הליון שמדברין עמו, ואז מקבלין אור הנקדה על ידי התלבשות, פי לפעמים צריכה הנקדה להתלבש, והיא מתלבשת בדבורים אלו, והוא מקבל ממנה:

החסד אשר נשאר באצילות שלעד ולעולם לא נפגם, שעל ידי זה מתקנים השבירה ואהבות הנפולות. ושכל טוב וחסד דיסוד דאצילות מאיר לכל שומרי הברית העושים מעשי יראת ה', שעל ידי זה שוב מהללים אותו יתברך באהבה קדושה כראוי, בחינת פי ידבר חכמת והגות לבי תבונות. ועוד יש לכאר כי ראשית חכמה יראת ה', היא מלכות בחינת שבה מלוכש אור החסד דיסוד דאצילות, דהיינו האהבה הקדושה לה' יתברך על ידי הקשר והברית המתגלה בפועל במעשי יראת ה' ושזה הברית והיסוד הוא קשר נאצל על נשמות ישראל קודם הבריאה. ולכן צריך לקשר עצמו לנקודה השייכת לו בעת הזאת, הזאת דייקא בחינת מלכות, מקום הבחירה ביראת ה', להאמין בו יתברך ולהיות ירא אותו יתברך, ולדעת שבכל עת ועת הזאת הנמצא בה, מלוכשת הנקודה הקדושה של אהבת ה' אותו ואהבתו אליו יתברך. ועתה המבאר רבי חייא ענין ראשית החכמה שהיא יראת ה' שממנה התחלת תיקון השבירה של כלי החסד והאהבות הנפולות. **ראשית חכמה פסוק זה כך צריך לכתוב, סוף חכמה יראת ה'** ולא ראשית, כי ראשית לכאורה מורה שיראה שהיא ספירת המלכות היא עליונה וקודמת לספירת החכמה, ואין הדבר כן **מפני שיראת ה'** היא בחינת מלכות בחינת אחרית וסוף הימים והמידות, כי היא ספירה אחרונה לכל הספירות, כי היא סוף ואחרי ספירת חכמה. **אלא רוצה לומר שהיראה היא ראשית ותנאי בשביל להכנס ולעלות לתוך הדרגה של חכמה עליונה ולא מצד היותה ראש עליונה לחכמה.** זהו **שבתוב פתחו לי שערי צדק דרכם אוכל להכנס לקדושה על ידי שאני מקשר עצמי לנקודה הקדושה המלוכשת בעת הזאת. זה השער לה'**, ודאי היראה היא השער להכנס ולהשיג את נקודת הצדיק שבי ואת נקודת חברי ונקודת הצדיק שהוא כלליות הנקודות בחינת יוסף הצדיק. **שאם לא יכנס בשער הזה הראשון אשר לפניו בעת הזאת ויחפש מיד לעלות לקדושה ולסוד חכמת התורה וחסד דיסוד דאצילות ללא כלים, טרם ברר האלוקות השוכנת עימו על ידי יראת ה'** בקרבו לעשות מעשים המראים אהבתו ובריתו לה' אזוי, **לא יכנס לעולמים**, דהיינו לא יכול אף פעם לעלות ולהכנס בתוך העולמות עד לחכמה העליונה להשיגה. **משל למלך עליון שהוא עליון נסתר וגנוז**, שהוא חסד ואהבה הקדושה המאיר ביסוד דאצילות שהוא אור קדושת התורה שביום החמישים יום החופה ואהבת בין ההתן לכלה דא קודשא בריך הוא ושכינתיה, כי זה היהוד בעצמותו טרם ההתלבשות בכלים הוא עליון שאין להשיגו במקום הנמוך והוא נסתר למי שאינו מכין כלים על ידי הג' נקודות, שיחה בינו לבין קונו שיחה עם חברו ועם הצדיק אך באמת הוא גנוז במקומו בעת הזאת, ועשה לו המלך **שערים אלה על אלה**, עולם מעל עולם, מעשייה עד אצילות ובהם אין ספור מדרגות, ובסוף כל השערים שהם העולמות העליונים והמידות מכתר ועד יסוד, **עשה שער אחד** המאחד בתוכו לבוש האורות העליונים, **בכמה מנעולים הנרעלין וגו' אור חסד בתוכו בכל מיני אופנים**, אך למתבונן לנקודה השייכת לו בעת הזו עשה השער **בכמה פתחים בחינת הג'** נקודות, **בכמה היכלות שהם כלים לאור החסד (היכל גמטריא אדני בחינת מלכות יראת ה') אלה על**

בראשית רבי חייא פתח (תהלים קיא) ראשית (י"א ב) חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד. ראשית חכמה, האי קרא הכי מבני ליה, סוף חכמה יראת ה', בגין דיראת ה' סוף חכמה איהי. (נ"א אלא איהי ראשית) לעאלא לגו דרגא דחכמתא עלאה הדא הוא דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק. זה השער לה' ודאי, דאי לא ייעול בהאי תרעא לא ייעול לעלמין. למלכא עלאה דאיהי (ראיהו) עלאה וטמיר וגניו ועבדי ליה תרעין אליו על אליו ולכופה כל תרעין עבד תרעא חד בכמה מנעולין בכמה פתחין בכמה היכלין אליו על אליו. אמר כל מאן דבעי למיעל לגבאי תרעא דא יהא קדמא לגבאי, מאן דיעול בהאי תרעא יעול. אהי הכי תרעא קדמא לחכמה עלאה יראת ה' איהי. ודא איהי ראשית - בראשית רבי חייא פתח לכאר הפסוק ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד. ראשית השער והדרך לבא לגילוי הנקודה הקדושה שהיא בחינת יוד שהיא חכמה, היא יראת ה', כי הצדיק אשר לו הנקודה הקדושה, הוא מושל ביראת אלוקים, כי על ידי יראת שמים של הצדיק שמשם כח הבחירה בין טוב לרע, כי מושל ביצרו על ידי יראת שמים, על ידי זה גם זוכה להיות מושל בו יתברך כביכול, כי רצונו יתברך נמסר בידו של הצדיק, על ידי שהצדיק משל ברצונו שלו, בחינת עשה רצונו כרצונך, דהיינו עשה מעשים מתוך יראת ה', מעשים של רצונו יתברך הכתוב בתורה, כאילו היה רצונך המולד, עד שמשמים יעשה ויהיה רצונך ממש כרצונו, דהיינו עד שיחשב בעיניך שהוא רצונך הטבעי והפנימי ממש, ולכן בטל רצונך מצד יצר הרע המתלבש בך, המנוגד לרצונו יתברך, אשר הוא יצר הטוב הנמשך מהנקודה הקדושה ביסוד דאצילות, וזאת כדי שיתבטל רצון אחרים, בחינת אחרים בחינת המקטרגים הרוצים ברעתך לגזור עליך ח"ו גזרות רעות, כי על ידי שתהיה בטל ברצונך לפני רצון ה', תהיה מושל ביראת אלוקים לכטל הגזרה כי לא ישמע ה' למקטרגים וימשיך עליך רק רחמים, וזאת היראת שמים הממשיכה ומאירה בך, בחינת נקודת הצדיק שכך הוא בחינת יוד חכמה, בחינת שכל טוב, טוב דייקא בחינת הארת היוד חכמה ללב להאיר בו הנקודה טובה, עוד כי טוב הוא בחינת שמירת הברית המתגלה וממשיך אור החסד שבאצילות למלכות, בחינת ותאר אותו כי טוב, שגולד מהול, וכן לכל הוא היסוד כידוע בחינת צדיק מושל כנ"ל בחינת יוסף שכנגדו עיקר היצר הרע לגלות עריין, עושיהם לכל עושיהם דייקא שעושה מעשה גבורה בשמירת ברית היסוד, מתוך יראת אלוקים שבו, בחינת וינס יצא החוצה, על ידי שהאירה בו הנקודה הקדושה, בחינת הים ראה ויננס על ידי (הפסוק הקודם) הייתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו, על ידי נקודת הקודש שממשיך הצדיק לישראל זוכים גם הם למשול ביצרים, ועל ידי זה מאיר בשלמות הפה המהלל לה', שמאיר ללב, את הנקודה שביסוד דאצילות, שעל ידי זה מהלל כראוי, וזהו תהלתו על ידי שבה של הצדיקים עומדת לעד בחינת נצחיות מעל הזמן, כי מאיר אור

אלה, יראה על יראה. שהם כנגד העולמות שמעל העשייה. ואמר כל מי שרוצה להכנס אלי להשיג חכמתי ואהבתי וקדושת ישראל הצדיקים האוהבים אותי, שער זה יהיה ראשון לגבי, להראות אהבתו בקיום מעשה המצוות בעולם המלכות והעשייה, להמליך אותי מתוך אמונתו וראתו ואהבתו, ויפרש שיחתם בפה מלא לפני על אשר עובר עליו ויגלה ההשתוקקות הגנוזה בלבו לעבוד אותי כראוי, וידבר עם חברו ביראת ה' ויקבל נקודת חברו. וכן יתבונן באהבה הנמשכת לו מן הצדיקים בכדי לגלותה במעשיו. מי שיכנס בשער הזה של שתי המצוות (שיחה בינו לבין קונו ושיחה עם חברו) והמשקוף (נקודת הצדיק על ידי גלוי תורתו, הוא לבדו יכנס, כי על ידי אלו הג' נקודות יבטל החרפה השורה על ליבו, זאת החרפה היא בחינת סגירת ונעילת השער. בחינת האהבות הנפולות המסתירות הפתח להאהבה הקדושה הגנוזה בליבו. כך בנמשל כפי שבארנו כנ"ל שער ראשון הקודם לחכמה עליונה של גילוי אהבת חסד דיסוד דאצילות, לזכות לעלות לזה המקום העליון הנסתר והגנוז, יראה ה' היא. וזו היא ראשית והשער ראשון לעלות לחכמה הנאמר בפסוק.

ב, תרין אנני דמתחברין כהרא, ואנני תרין נקודין, חד גניזא ושממירא וחד קיימא פאתגליא. ונגיז דלית להו פירנדא אקרין ראשית. חד ולא תרין. מאן דנמיל האי נמיל האי. וכלא חד דהא הוא (שמייה) ושממיה חד דכתוב, (תהלים פג) וידעו פי אתה שמך וי לבדך. אמאי אקרי יראת ה', בגין דאיהו אילנא הטוב ורע, זכי פר נש הא טוב ואי לא זכי הא (הוא) רע. (דף ח ע"א) ועל דא שרי בהאי אתר יראה. ודא תרעא לעאלא לכל טובא דעלמא. שכל טוב אליו תרין תרעין דאנני כהרא. – והנה בתהילים נאמר ראשית אך בחומש נאמר בראשית, מהו אות ב' איזו חכמת אהבה ורצונו יתברך מלובשת בזאת האות? ב' שניים הם שמתחברים כאחד, והם שתי נקודות, והוא נתבאר בכמה אופנים, ב' נקודות בחינת מקבלים דין מן דין, שכל אחד מקבל נקודת חברו והם חברים המתחברים ונעשים אחד כנ"ל, וכן יפרש שיחתו בינו לבין קונו, כאיש אל רעהו, שבפיו המלא המדבר בחכמת התורה ברצונות שיש לו לקיים התורה היא יוד תחתונה אשר באמת נמשכת מן היוד העליונה, כמו שנאמר זמרו למי שמנצחים אותו ושמה כי הוא בעצמו שולה בלבנו כדיבורים בחינת לך אמר ליבי בקשו פני, לך בשליחתך (רש"י). וכן נקודת הצדיק בחינת יוד הנמשך דרך אות ו' לתלמידו (אשר בתחילת אות ו' ישנה יוד, שהיא הנמשכת) עד שבתלמיד מתגלה אותו יוד ונקודת הצדיק בלבוש, וזהו בחינת יוד ראשונה של שם הוי"ה שהיא החכמה העליונה ואחרי כן ואו אותיות של שמות הוי"ה ואדני שזה בחינת החמשכה עד מתגלה שוב הנקודה מחדש למטה במלכות (כזה) י' נקודה ראשונה (חכמה) אהדונה (ז"א) י' נקודה אחרונה (מלכות). ואלו הב' נקודות (בג' בחינות כנ"ל) אחד גנוז ונסתר, כי אין אנו באמת משיגים אור חסד דיסוד דאצילות כפי שהוא במקומו אלא בהתלבשות, מה שמקבלים מה' בשיחה בינו לבין קונו או מן הצדיק או מחברו יראה ה' הכל בבחינת התלבשות עד שהדבר בא בהמשכה ללבנו להתגלות שום הוא אחד שעומד בהתגלות שהוא באמת לבוש המגלה הפנימיות ולו הפנימיות בעצמה. והבן. ובגלל שאין להם

באמת פרוד כי בתוך הלבוש למלך נמצא עצמות המלך בעצמו, וכן הוא כההוא קמצא דלבושיה מינה וביה, לכן נקראים יהודי ראשית, אחד (ראשית אחד) ולא שנים (ראשיות) כי הוא דבר אחד המתגלה בב' אופנים, כי מה שמגלה מתוך בחירתו בשיחה בינו לבין קונו למשול בו יתברך באמת הוא מידו יתברך, כי מידך נתנו לך, כן הצדיק הכולל בתוכו כל נקודות ישראל הוא שבה לו מצד אחד, אך הוא באמת בשביל ישראל להמשיך להם מזה המקור הנקודות הפרטיות של כל אחד ואחד. מי שנוטל זה נוטל זה. ומי שלוקח ונוטל הנקודה של לחברו בשיחה ביראת שמים שמקבל ממנו, נוטל גם נקודת עצמו המתחזקת, כי כל אחד מעורר נקודת חברו החבויה בתוכו גם כן, וכן מה שמקבל מהצדיק הוא באמת שלו בשורשו, וכשמקבל נקודת עצמו מן הצדיק אזי משיג גם התלבשות אור הצדיק בעצמו, כל עלי ידי נקודת עצמו בז"א מכיר גם נקודת הצדיק מרחוק. וכן מי שנוטל הנקודה המאירה בליבו בעת הזו בשיחה בינו לבין קונו באמת נוטל גם אור האהבה הקדושה העליונה הנמשכת עד אליו בס"ד. והכל אחד באמת רק שהוא מתגלה בהבחני הזמן ועת הזאת והמקום ואדם או הכורא אשר לפניו. שהרי הוא יתברך הנסתר בעצמותו, ושמו שהוא גימטריא רצון, שהוא הכלי שלנו לגלות רצונו יתברך, אחד, כי רצונו המלובש בתורה ובמצוות אינו נפרד ממנו יתברך ה"ו כי אין המלכות המסתירה נפרדת באמת מן העליונים כי היא שער לארמון עצמו וחלק ממנו. ובעת שאנו מקושרים לזאת הנקודה המלובשת, מתגלה בפועל שאנו אחד עימו יתברך וכן הוא עם הצדיק וכן הוא עם חברו שעל ידי שנכללים זה בזה בחינת ויחן כאיש אחד בלב אחד. על ידי זה מקבלים אור החסד דיסוד דאצילות בשלמות שהיא התורה גנוזה המתגלה בשבועות ועל ידי זה ישראל נכללים בו יתברך. שכתוב וידעו כי אתה ה' שמך לבדך. אתה בעצמך בתוך שמך לבדך, כי שמך מאוחד כך בשלמות ועל אף ששמך הוא בחינת כלי והתלבשות האורות, הרי שבאמת גם הכלי הוא אינו נפרד ממנו יתברך ה"ו. כי ההוא קמצא וכו'. למה נקרא השער של המלכות יראה ה' בגלל שהכל בידי שמים הוץ מיראת שמים שאנו יכולים להשאל זה הכלי לו יתברך משפני שכביכול אין לו אותו, כי הדבר תלוי בבחירתנו כי אין מלך בלא עם הממליכו, וכדי שתהיה בחירה לכן עולם העשייה מסתיר וגנוז אור בכל העיתים השייכים לאדם, לבחור להיות מושל ביראת אלוקים בגלל שהוא עולם הזה המעלים האור, הוא עין טוב ורע. ורובו רע גלוי ומעט טוב גנוז. זכה בן אדם לזכך ליבו על ידי הפה בג' נקודות היראה (קונו, צדיק וחבר) הנה מתגלה טוב שהיא הנקודה הקדושה בחינת חסד בחינת אהבה הקדושה והעליונה. ואם לא זכה לבחור ביראת ה' ונמשך אחר החרפות שהם האהבות הנפולות, הנה נשאר לפניו ההסתרה והגניזה אשר הוא בעצמו הרע, כי הרע הוא הסתרת הטוב האלוקי. ולכן מאחר ויש לפניו ב' דרכים של טוב גנוז לגלותו ורע גלוי לפניו ללכת ה"ו אחריו לכן במקום זה של בחירה יש יראה, ששם עיקר הבחירה להאמין שגם בעת הזו אשר מחופה בערלת החרפה והבזיונות והאהבות הנפולות, יכנס בשער ביראה לדעת שהם רואה ומביט בו באהבה ובאמת בפנים בתוך החרפה, גנוז אור החכמה העליון שהיא האהבה והנקודה הקדושה. וזה השער להכנס לכל טוב שבעולם, לכל שהוא יסוד דאצילות

שנעלם בעולם, שהוא רב טוב החסד והאהבה דגנוז בגביה. שכל טוב הם שני שערים שהם שתי הנקודות (כג' כחינות כנ"ל) שהם כאחד. כי יוד החכמה עליונה שהוא השכל הוא בעצמו התגלות הטוב והחסד למטה בהתלבשות.

רבי יוסי אמר שכל טוב הוא אילנות דחיי דאיהו שכל טוב בלא רע כלל. ועל דלא שריא פיה רע איהו שכל טוב בלא רע. לכל עושיהם, אלון חסדי דוד (ויחי רי"ט ע"א) הנאמנים תמכין אורייתא. ואנון דתמכין אורייתא כביכול אנון עבדין. כל אנון דלעאן באורייתא לית בהו עשייה בעוד דלעאן בה. אנון דתמכין לון אית בהו עשייה ובחילא דא פתיב תהלתו עומדת לעד וקיימא פורסייא על קיימיה בדיקא יאות. – רבי יוסי אמר לפרש הפסוק הנ"ל באופן אחר הדומה ונכלל בקודמו, שכל טוב – זה עין החיים, אור החסד הנמשך מאצילות, שהוא שכל טוב בלי רע כלל. שאין פגם מגיע לזה המקום ואין בו שבירה ותמיד הצדיקים יכולים להמשיך לנו אותו או שיחה בינו לבין קונו או לבין חברו, ולתקן השבירה שלמטה, לבטל האהבות הנפולות ולהמשיך מחדש אהבה דקדושה, שהיא החיים האמתיים לדבוק בו יתברך באהבה בקיום המצוות. כי אין יאוש בעולם כלל ותמיד אפשר לתקן השבירה על ידי עין החיים שהם סודות התורה שספר הזוהר אשר רשב"י הצדיק וצדיקי הדורות כמותו מלבישים לנו זה האור לעת הזאת כדי לתקן השבירה כנ"ל. מפני שלא שורה בו רע לאהזו בו ולינוק ממנו לכן הוא שכל טוב בלא רע כנ"ל כי הוא התגלות אור החסד הגנוז ללא הסתרה שהוא הרע. לכל עושיהם אלו חסדי דוד הנאמנים, החסדים של יסוד דאצילות, אור האהבה הקדושה היורדת להתלבש המלכות דוד הממליך אותו יתברך בשבח התהילות, כי על ידי האמונה שיש נקודה של חסד גם בעת הזאת נמשכים החסדים בפועל וזהו נאמנים דייקא נאמנים להתגלות במלכות. ואלו החסדים הנאמנים בפועל למעשה הם תומכי התורה. שהם בחינת ווי העמודים התומכים בצדיק הלומד תורה, שהוא ממשיך להם היוד חכמה שהם החסדים, שהם הלכות והעיצות וההיוזקים שממשיך לכלל ישראל לכל אחד להאיר בו הנקודה שלו, כפי ענינו ושורש נשמתו כך תהיה עצתו בה מלוכש אור החסד. כי התומכי תורה הם בעצמם הוא אשר בתוכה בעצמה היוד בתחילתה כנ"ל עד שמתגלה בהם מעשי הצדקה אור היוד העליונה ממש כנ"ל. ואותם תומכי תורה הם כביכול עושים בפועל לבוש לנקודה עליונה, שכל כוח התורה של הצדיק הוא על ידי התמיכה. כי כל (יסוד – דהיינו הצדיקים שהם כללות הנקודות של התומכים) שעוסקים בתורה בפה להאיר ללבם וללב התלמידים, בחינת יוד המאיר לואו. בחינת פי ידבר חכמת והגות ליבי תבונות, אין בהם עשייה של מצוות בעוד שעוסקים בה, מלבד עקימת שפתיים. אך אותם שתומכים בהם לתת להם קיום הפרנסה והחיות, יש בהם עשייה שהיא בחינת מלכות, כי הם בחינת ווי העמודים שהוא בחינת המשכת הנקודה לעשייה, כי בתוך עשיית הצדקה שלהם מלוכש אור האהבה של התורה של הצדיקים שתומכים בהם, והוא בחינת מקבלים דין מין דין, הצדיקים מקבלים התמיכה שבאמת היא נמשכת מאיתו יתברך דרך הזכאים לטוב השכל לתמוך בו, והתומכים מקבלים חסדי דוד

על ידי האמונה שנותנים צדקה באמונה בשביל התורה. ומאמינים שלא יחסר להם אלא אדרבא יקבלו גם הם חיות מעין החיים אשר כולו טוב ויתבטלו מהם כל החרפות והכזיונות ויזכו גם הם כמו הצדיקים לאהבה דקדושה. ובכח זה כתוב תהלתו עומד לעד, כי קול רינת ושבח ותהילת התורה, עומד על ידי התמיכה של ווי העמודים בנתינת צדקה, בחינת צדקתו עומדת לעד כראוי ללא נפילה לאהבות הנפולות כי מקבלים מחדש דיסוד דאצילות, אשר הוא עין החיים כנ"ל אשר אין שם רע כלל ואין מגיע לשם שום פגם ושבירה, כי משם נמשך דרך ווי העמודים בכל פעם אור החסדים עד למלכות, קרייה נאמנה, לבטל הקליפות הסובבות לה. ועומד הכסא של המלכות על עמודו לעד כראוי להאיר אור הנקודה הקדושה למטה אשר מוזאת האהבה הכוח לקיים רצונו יתברך בשלמות ומתגלה מלכותו בשלמות על ידי ישראל הצדיקים אשר מאיר בהם ב' ראשית, שכל טוב כנ"ל.

רבי שמעון הרה יתיב ולעיי באורייתא בלייא (אמור צ"ח א) דכלה אתהברת בבקעה. דתנינן כל אנון חבריא דבני היכלא דכלה אצטריכו בתיא ליליא דכלה אודמנת למהוי ליומא אחרא גו חופה בבקעה למהוי עמה כל החוה ליליא, ולמחרי עמה בתקוהא דאיהי אתתקנת למלעי באורייתא מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים ובמדרשות דקראי וברזי דחקמתא. בגין דאלין אנון תיקונין דילה ותבשיטהא. ואיהי ועילמתהא עאלת וקיימת על רישיהון ואתתקנת בהו וחדת בהו כל החוה ליליא. וליומא אחרא לא עאלת לחופה אלא בחדיהו. ואלין אקרון בני חופתא. וכוון דעאלת לחופתא קודשא בריה הוא שאיל עליהו ומכרה לון ומעטר לון בעטרתא דכלה. זבאה חילקהון. – רבי שמעון הצדיק יסוד עולם, הכולל כל הנקודות של כלל ישראל, והוא הצדיק המוכרח המושל ביראת אלוקים לבטל גזרות כידוע, היה יושב ועוסק בתורה להשיג סודותיה שבאצילות דרך שער היראה, בלילה של שבועות, זמן ההכנה ובניית הכלים שהכלה שהיא כנסת ישראל, פרטיות כל הנקודות המתלבשות בקישוטין המתחברים ביחד על ידי הצדיק, והיא השכינה בחינת זאת בחינת מלכות בה כל הגוונים של הנקודות, והיא מתחברת בבקעה קב"ה, שלו אור החכמה להאיר בה נקודתו הקדושה אהבת עולם. שנינו, כל אותם החברים בני היכל וכלי שהוא לבוש הכלה שהיא השכינה אשר שוכנת בתוכם בפרטיות הנקודות של כל אחד ואחד שמקבלים מהצדיק, והכלה היא התורה של כל אחד ואחד שהוא רצונו יתברך המלוכש בתורה להאיר בו הנקודה הפרטית שלו, שזה בעצמו השכנת השכינה. והמה החברים המחוברים לזה לזה על ידי שדברים זה עם זה ביראת שמים ומקבלים דין מן דין ומן הצדיק ומקונם. המה הצטרפו באותו הלילה בעת הזה הנסתר הגנוז של אור החסד בוקר דאברהם, שהוא זמן הכנה כנ"ל שהכלה עתידה להיות למחרת בעת החוה, בתוך החופה עם בעלה, שאור החסדים מקיף אותם ונכנס להאיר בלבם להגדיל האהבה בין הקב"ה לישראל, לגלות כי שתי הנקודות הכל אחד כנ"ל. לכן יצטרפו לחיות עמה כל אותו הלילה להכינה לייחוד. ולשמוח עמה עם התורה בתיקוניה מה שמושיכה בתוכה בתוך הלוחות והלב את אור החכמה והחסד, לתקן השבירה שבעולם של אהבות הנפולות,

נופלים מבחינת יהוד קב"ה ושכינתיה, שהיא מתתקנת לקבל כל הנקודות של ישראל על ידי עסק התורה בפה המאיר ללב, לעסוק בתורה באותיות המקרא שהיא בחינת מלכות, שער ראשית חכמה כנ"ל ומתורה לנביאים, שהם נצח הוד ויסוד המחבר, המבארים יותר דרש התורה, ומנביאים לכתובים כתהילים בהם מתגלה יותר הנקודה והקשר בין ישראל לאביהם שבשמים בזכות דוד מלכא משיחא, ביום הארת נשמתו, שהוא בחינת התפארת והיופי שבכתובים ובדרשות הפסוקים להבין דבר מתוך דבר ודרך משל שהוא בחינת הבינה, בסודות החכמה שהם בחינת התלכשות אור החסד ביסוד דאצילות. בגלל שאלו הם תקוניה ותכשיטה להכינה להיות כלי יפה אשר מאירים בו נשמת ישראל ובתכשיטים שלהם שהם הנקודות הקדושות שלהם כל אחד מה שאין בחברו ומאיר לחברו בהתלכשות. עד שתתחבר בעצם אור החכמה של בעלה. והיא ועלמותיה שהם בחינת אוסף היראות הנעלמות הלב ישראל, נכנסת בדרגת השגה בחינת יוד תהתונה של שם אדנ"י כנ"ל ועומדת כמקיף על ראשיהם להאיר מרחוק אור האצילות דייקא על ידי האור הנכנס בלבוש למטה, והיא ממש מתתקנת בהם להיות שוכנת איתם, על ידי הארת אור הנקודה של אהבה הקדושה וגוון מיוחד שמקבל כל אחד ואחד מישראל בלבם, העוסקים בתורה בפה בלילה הקדוש הזה. ושמהם בהם כל אותו הלילה, כי האהבה מולידה שמחה, כי מבטלת חרפת הקליפות וההסתרה והעצבות. ונשאר אך טוב להאיר בישראל להיות שמחים בחלקם שבתורה. כי כל אחד שמה בענווה בחלקו ויודע שכל העולם נצרכים לחלקו המיוחד והוא נצטרך בענווה לקבל חלקם המיוחד. ומאחר הם הכינו התכשיטים וגוונם הנקודות לכן ולמהרת לא נכנסת לחופה אלא יחד אתם כי הם פעלו תיקונה בתוכם. ואלה הצדיקים נקראים בני החופה, כי הם הפועלים היחוד של ב' הנקודות והתגלות רצונו יתברך בכלל ישראל, להמשיך האור בפנים והאור של אצילות החופה על ראשם, על ידי התיקונים של שערי הלימוד כנ"ל מתורה לנביאים וכו' כנ"ל. וכיוון שנכנסת לחופה הקב"ה שואל עליהם, מי הם ואיזה בחינה של נקודה כל אחד ואחד זכה להשיג וכן לקבל מחברו ומהצדיק אשר עליהם להשפיע בהם הנקודות, וכן יש לרמוז ששואל היראה שלהם שבחרו בטוב שבנין, בחינת מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה, שעל ידי היראה שלהם, הם בחינת צדיק מושל ביראת אלוךך לקבל התורה ולעשות רצונו כרצוננו, שעל ידי זה מברך אותם בחינת הברכה והיבור וקישור בחינת ברית להמשיך ביתר שאת היוד כווא. ומעטר אותם בעטרת הכלה. שהם מקיפי החופה שהוא אור החסד דיסוד דאצילות המאיר עליהם בבחינת כתר, ורצון קדוש ואהבה קדושה, על ידי שמשגיגים מרחוק שרצה בהם באהבתו להם המלוכשת בתורה. ואלו העטרות הם דייקא על ידי קישוטי הכלה שאומרים בפיהם כלילה הזה. אשרי חלקם ונקודה המיוחדת וחלק מיוחד של כל אחד ואחד ומה שנכללים כל החברים יחד.

וזהו רבי שמעון ובלהו חברייה (בהדיה) מרנגין פרנה דאורייתא ומחדשין מלין דאורייתא כל חד וחד מנייהו. וזהו חדי רבי שמעון וכל שאר חברייה. אמר לון רבי שמעון, בני זכאה חילקבון בגין

דלמחר לא תיעול בלה לחופה אלא בהדיכונ. בגין דבלהו דמתקנין תקונהא בהאי ליליא וחדאן בה בלהו יהון רשימין וכתביין בספרא דדברניא וקודשא בריה הוא מברך לון בשבעין ברכאן ועשרין דעלמא עלאה. – והיה רבי שמעון וכל החברים מרננים ברינת התורה, בפה גרון בניגון המחבר העשיה הגשמית לנקודה הקדושה הרוחנית, (עיינן שם כולו בליקוטי הלכות נשיאת כפיים ה' ס' ו': וזה לשונו... וזהו בחינת (משלי ג) קשרם על גרגרותיה פתכם על לוח לבך שנשמכו זה לזה, כי הגרגרת שהוא הגרון הוא מוציא קול הנגינה, כי משם יוצאין כל הקולות שעל-ידי זה נתתקן בחינת שברי לוחות וזהו פשהנגינה שלו לשמים, שמנגן ומזמר להשם יתברך כדי לדבק את עצמו להשם יתברך ולהתורה וכנ"ל וזהו קשרם על גרגרותיה שיראה לקשר דברי התורה אל הגרגרת ששם קול הנגינה, הינו שכל קולות הנגינה שלו יהיו לשמים לקשר דברי התורה בלבם, ועל-ידי זה פתכם על לוח לבך, כי על-ידי זה יזכה שיהיו נכתבין ונתקנין אותיות התורה בלבם שעל-ידי זה יש פה להלחות והספריים לקבל אור אותיות התורה ושייתקנו בהם שזהו בחינת תקון שברי לוחות וכנ"ל: עכ"ל) ומחדשים דברי תורה כל אחד ואחד מהם לפי נקודה המיוחדת שלו ומקבלים זה מזה ורבי שמעון, והיה שמה רבי שמעון שהוא הנקודה הכללית וכל שאר החברים שמחים בשמחה שממשיך להם הנקודות והשמחה. אמר להם רבי שמעון, בני כי אני אביכם בחכמה של התולדות של החידושים שלכם, אשרי חלקכם צדיקים זכאים, כל אחד כפי חלקו בתורה המיוחדת שלו ונקודת הצדיק שבו, בגלל שמחר לא הכלה לחופה אלא יחד אתכם ובזכותכם להיות מאוחדים איתו יתברך אהבה שלמה. בגלל שכל אלו שמתקנים תיקוניה בלילה הזה להבין כלים לאור החסד ושמחים בה בתורה הקדושה כפי מה שהיא גלויה להם בעת הזאת, ויודעים כי היא רצונו יתברך ואהבתו יתברך המלוכשת באותיות ומצוות שלה. כלום יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות כי אתם בעצמכם האותיות של התורה, הוא הספר המקבל השפע של החסדים, בחינת זכר המשפיע וזכרונות של אור האהבה באותיות. את רושמים באור רשימו של חסד דיסוד דאצילות, בקשר חברית שלכם עימי טרם הבריאה, ומתלבש בכתיבה למטה בעולם המלכות, בכל הלימודים בפה והמצוות בעשיה שאתם במקיימים באהבה אליו יתברך. וזכות פה מלא שלכם כאמירה בלילה הזה הקב"ה מברך אתכם ומחבר אתם לשפע, בשבעים ברכות של שבעים פנים לתורה, שכל אחד זוכה לחדש עם נקודת הצדיק המיוחדת שבו, ומברך אתכם בעטרות וכתרים של עולם העליון שהוא הרצון העליון והאהבה העליונה של הקב"ה לישראל. ומכאן לנו עיצה ראויה וחשובה ללמוד בלילה הזה של תיקוני הכלה, גם ספרי רשב"י רבנו נחמן, יחידי הדורות הצדיקים שהם כלליות ישראל הממשיכים לנו בחידושיהם אור האהבה דאצילות. וכן כל אחד יראה לחדש בלילה הזה ביראה ובבקשה בשיחה בינו לבין קונו, וישתפו החברים חידושים לקבל דין מן דין. (עיינן ליקוטי הלכות הלכות תפילין ב' יא-יב בענין התיקון שמישיח ימשיך לכלל ישראל ותקבל חיזוק גדול) עד יבוא שילה דא משה משיח ודא דוד מלכא משיח חי וקים, לתת התורה של הגאולה ולהאיר בנו האהבה הקדושה ונזכה לתיקון חברית בשלמות במהרה בימינו אמן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא בולח הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקוטי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "ל...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתו לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש נשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דדיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקין ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

- א. הדבור הוא כלי השפע שבהם מקבלין השפע. ולפי הדבור בן השפע - אם הדבור הוא בשלמות ובמלאכה, אזי יוכלו לקבל בהם רב שפע וכו'. בשביל זה צריכים להתפלל בדבורים ונקא: ב. הצדיק האמת הוא הנקדה הכללית של כל ישראל. עליהן העקר הוא התקשורת הצדיקים ודבר עמם ביראת שמים, והם יאירו ויעוררו את לבו עלידי נקדתם הקדושה הכללית. ואחר כך צריך לדבר גם עם חבריו ביראת שמים, כדי שימלא מהנקדה טובה של חברו. כי יש בכל אחד מישראל נקדה טובה, והינינו דבר וקר מה שאין בחברו, וזאת הנקדה טובה היא בחינת צדיק ויכול להשפיע ולהאיר ולעורר לב חברו, וחברו צריך לקבל התעוררות ממנו. וכן צריך כל אחד לקבל זה מזה וזה מזה, בבחינת ומקבלו דיו מדיו. וכן צריך שידבר כל אחד בעצמו בינו לבין קונו, כדי שתאיר הנקדה טובה שלו בעצמו מפניו ללב, ועלידי כל זה מבטל ערלת לבו, והינינו אהבות רעות, שהם כל התאזות רעות, שהם הרפת לב, שהם שוכרים לבו של אדם: ג. בן ראוי שבועות אחרי אמירת התקון והתבודדות ולמוד בספרי צדיקי הדורות, לקבל זמן לפני התפלה, כפי שעשו רבי שמעון וחבריו בלילה הזה, בן ראוי לשבת בדבוק חברים לשמח זה את זה בהדושי דאורייתא ביראת שמים, לקבל דיו מן דין ולקשט את התורה בקשטים מיוחדים השוכים לעת הו'.

תפילה על פי הלימוד

ותזכני ברחמי הרבים, אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל, שנגזרה כל אהד ואהד לדבר בינו לבין קונו, ונעורר לבנו ליראת שמים, ונגזרה תמיד לפרש שיהתנו לפניך בכל יום ויום בלשון שמדברים בו, ברחמים ותחנונים גדולים, ובדברי רצונים ופיוסים הרבה, ובמענות ואמתלאות נכונות, ובהתעוררות גדול באמת, ובדברי חן ותחנונים, עד שנגזרה לקשר לבנו אל הנקדה הקדושה שיש בנו, שהיא בחינת "צדיק מושל". ונגזרה להעיתור הרבה לפניך ולהרבות מאד בכל יום ויום בשיחה זו תפלה, ונגזרה לומר לפניך בכל יום ויום פמה וכמה תחנונות ובקשות וודוים ותפלות והפצרות, ונתחזק ונתאמץ בתפלה ותחנונים בכל עז ותעצומות. ואל נתן דמי לך, עד שתתנונו, נקרא אליך עד שתעננו, עד שנעורר רחמיך האמתיים עלינו, ונגזרה לנצח אותך בתפלתנו ותחנונותינו ושיחתינו, שתשיב פניך אלינו ותרחמנו, ותשיבנו בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש. ותזכנו שיאירו בנו כל השלשה נקודות הקדושות הללו שהם הארת הנקדה הקדושה של הצדיק הדור האמתי. והארת הנקדה הקדושה של כלליות ישראל עמך מאחד לחברו. שכל אהד יאיר בחברו הארת הנקדה הקדושה שיש בו מה שאין בחברו, והארת הנקדה הקדושה של כל אהד בעצמו, שכל אהד ואהד יקבל מניה וביה מהנקדה הקדושה שיש בו, שתאיר מפניו ללב, עלידי שידבר בינו לבין קונו בהתעוררות

הלב, בתפלה ושיחה ותחנה ובקשה באמת ובלב שלם, ועלידי כל זה נגזרה שיאיר הארת "צדיק יסוד עולם" בלבנו, ונגזרה שיתקשר לבנו באמת בקשר אמין וזקוק לעולמי עד, לאור שלשה נקודות הקדושות הללו, אשר שם אור האהבה והקשר הקדוש שורה, עד שיתבטל עלידינו כל התרפות השורין על הלב הנקראין ערלת לב, שכירת לב, שהם כל התאזות רעות והרהורים רעים, ואזכה שיטעהר לפי באמת מכל העקמומיות שבלב, ומכל מיני כפירות שבלב, ומכל רע הלב. ותעורני לשבר ולבטל כל התאזות רעות וכל ההרהורים רעים וכל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבולים וכל מיני פסלת ועכירות שבלב, עד שאזכה ללב טהור, ללב קדוש, ללב טוב, לישרות לב, באמת לאמתו, בראצוה וכראצו הצדיקים האמתיים. ויהיה לפי ישר עם יהוה תמיד, עד שאזכה להתדבק בך ולהכלל בראצוה הטוב, ובאהבתך הגדולה תכסה על כל פשעינו כמו שכתוב, ועל כל פשעים תכסה אהבה. ותמחה ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו, ותאסף את הרפתנו, ומעתה תהיה כעורנו שלא נחטא עוד לעולם, בין בשוגג בין במזיד, בין באדם בין בראצו, ותצילנו מכל מיני פגמים שבעולם, ונגזרה להיות בראצוה הטוב באמת:

ותזכני לקדש את פי בדבורים קדושים, ותעור לי לתקן כל הפגמים שפגמתי כפי, עד שאזכה שיהיה פי מלא ברכת ה' וימלא פי תהלתך. ויהיו

לעילוי נשמת הרב מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת שרו תמו בת דוד והיובא פריחה ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת הקדוש אלישה יהונתן בן חגי. ה' יקום דמו ת.נ.צ.ב.ה.
לעילוי נשמת הקדוש אליהו יעקב בן אבידע. ה' יקום דמו. ת.נ.צ.ב.ה.	ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com	
לעילוי נשמת דבורה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה.		